

Το σχολείο ταξιδεύει στον χρόνο

Φωτογραφία: από το έργο «Επίτα ημέρες» της εφημ. Η Καθημερινή της Κυριακής

Μια σχολική τάξη του 1970

Ένα από τα πιο αγαπημένα βιβλία που διάβασαν οι γονείς και οι παππούδες σου.

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ ΑΝΕΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

άν έφτασαν σέ μιá ράχη, τούς καλωσώρισε ó κρύος áερας. Αύτός ó áερας είχε περάσει από κάθε κορφή και κάθε λαγκαδιά. Τόν πήραν μέ βαθιά άναπνοή.

Πουλάρια μέ άσπρη τραχηλιά κουνούσαν τήν ούρά τους στους θάμνους κι ύστερα έφευγαν μέ γοργό λαρυγγισμό.
"Ένα κατοίκι κατάμαυρο έστεκε στήν κόψη του βράχου.

Οί βράχοι σχημάτιζαν σά θεόρατα σπίτια, που δέν ξέρεις, ποιός τά κατοικεί. Οί γκρεμοί ήταν φυτεμένοι μέ πουρνάρια και κουμαριές. Άλλού κατέβαιναν γυμνοί και άπότομοι, σά νά τούς είχες κόψει μέ σπαθί.

Ό βράχος άπάνω στό βράχο, ó λόφος άπάνω στό λόφο σχημάτιζαν τό βουνό.
Πελώρια ήταν όλα.
Και σ' αυτό τό ύψος ανέβαινε μέ στροφές, όλο ανέβαινε ό δρόμος.

Εύτυχισμένοι σέ τούτο τό θέαμα οί μικροί ταξιδιώτες, κοίταξαν πρós τίς κορφές. "Ένας τους φώναζε : «Γεια σας, ψηλά βουνά ! »

Οι μεγάλοι θυμούνται τα δικά τους σχολικά χρόνια!

Φωτογραφία: Κ. Μάρος, Μουσείο Μπενάκη

Μια σχολική τάξη στα χρόνια του πολέμου

«Τ' αγοράζανε τα παιδιά τα βιβλία, αλλά εμένα δε μου παίρναν οι γονείς μου. Ήμουν πάντα αδιάβαστη. Ό,τι μάθαινα, το μάθαινα από τον δάσκαλο. Σκέψου ότι ένα μολύβι το έκοβε η μάνα μου στα τρία, για να πάρουμε οι τρεις αδελφές από ένα κομματάκι. Ο δάσκαλος μου έμαθε την προπαίδεια κι ήμουν τόσο άσος στην αριθμητική που τα έβρισκα με δικό μου τρόπο τα προβλήματα. Και λέγανε αυτό το παιδί θα γίνει ευφυΐα. Άμα δεν έχεις βιβλία, να δεις ευφυΐα που γίνεσαι! Γράφτηκα στην Έκτη, αλλά κηρύχτηκε ο πόλεμος με τους Ιταλούς».

Μελπομένη Σμπόρου, Βόλος (μαρτυρία)

(Από το βιβλίο του Κ.Α.Π.Η. - Δήμου Βόλου, Εργαστήρι προφορικής αφήγησης)

«Στο μοναδικό βιβλιοπωλείο του Κάστρου παραγγείλαμε και το Αναγνωστικό μου. Με πολλή ανυπομονησία περίμενα να το πάρω στα χέρια μου. Λαμπρή ήταν εκείνη η μέρα που το πήρα. Με θαυμασμό κοιτούσα τις ζωγραφιές του, τις εικόνες αυτές του έξω κόσμου. Ήταν ένα βιβλίο μαγικό. Χρόνια από τότε ψάχνω εκεί που πουλούν τα παλιά βιβλία, με την κρυφή ελπίδα μήπως το βρω».

Ράλλης Κοψίδης, Λήμνος (μαρτυρία)

(Από το βιβλίο του Ράλλη Κοψίδη, Κάστρο ηλιόκαστρο, Τεχνικαί εκδόσεις)

Φωτογραφία: Δ. Α. Χαρισιάδης, Μουσείο Μπενάκη

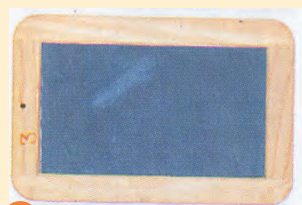
Αυτός ο μαθητής είναι σήμερα παππούς.

σάκα

κασετίνα

πλάκα

τετράδια

Ταξιδεύω στον χρόνο

- 1** Σύγκρινε τις τάξεις που βλέπεις στις φωτογραφίες, με τη δική σου τάξη. Ποιες αλλαγές παρατηρείς σε σχέση με:
- την αίθουσα διδασκαλίας;
 - τα θρανία;
 - τα βιβλία;
 - τα αντικείμενα που χρησιμοποιούν οι μαθητές;

- 2** Παρατήρησε το εξώφυλλο και τη σελίδα του βιβλίου «Τα ψηλά βουνά».
- Ποιος είναι ο συγγραφέας του;
 - Σε ποιο μάθημα και σε ποια τάξη το διδάσκονταν οι μαθητές;
- 3** Να υπογραμμίσεις στο κείμενο της Μελπομένης Σμπόρου τις φράσεις που δείχνουν τις δυσκολίες των μαθητών εκείνης της εποχής.
- 4** Διάβασε προσεκτικά το κείμενο του Ράλλη Κοψίδη. Πώς νομίζεις ότι αισθάνεται το παιδί της διπλανής φωτογραφίας; Γιατί;

Επισκέπτομαι τις λέξεις!

- 5** Για ποιον λόγο θα επισκεπτόσουν τους χώρους που δείχνουν οι παρακάτω επιγραφές;

- Συμπλήρωσε τις φράσεις χρησιμοποιώντας και τις παραπάνω λέξεις.

Πηγαίνω στο για να

..... . Επισκέπτομαι τη

κάθε φορά που θέλω να δανειστώ ένα